

управління та встановлення ефективності прийнятих рішень; виявлення причин і факторів, що впливають на кінцеві показники діяльності АТП за місцем, часом і напрямком їх впливу; прогнозування очікуваних результатів діяльності, підготовки інформаційної бази для прийняття управлінських впливів; заходи щодо поліпшення використання ресурсів, поширенню передового досвіду і ліквідації негативних явищ і причин поганої роботи, контролю за виконанням намічених заходів.

Таким чином, фінансово-економічний аналіз потребують всі учасники економічних процесів АТП. Аналіз як функція притаманна кожному процесу управління на будь-якому підприємстві, в тому числі і автотранспортному. В управлінському циклі він займає проміжне місце між отриманням інформації та прийняттям рішення. З його допомогою здійснюється зворотний зв'язок в системі управління транспортним підприємством [2,3].

Аналіз тісно пов'язаний з такими функціями управління, як планування, облік і контроль. Він дозволяє оптимізувати транспортний процес, а отже, максимально підвищувати ефективність використання виробничих, фінансових і людських ресурсів.

Список використаної літератури:

1. Управленческий анализ в различных отраслях: учебное пособие / Н. А. Казакова. – Москва : ИНФРА-М, 2011. – 288 с.
2. Засадний Б. Управлінський облік : шлях до ефективного управління / Б. Засадний // Справочник економіста. – 2009. – № 1-2. – С. 85-90.
3. Грицак Н. Ю. Організація бухгалтерського обліку на автотранспортному підприємстві [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://eztuir.ztu.edu.ua>

СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РЕАЛІЗАЦІЇ ПРОЕКТІВ ДПП В УКРАЇНІ

О. І. СЛАВУТА, ст. викл.

*Харківський національний університет міського
господарства імені О.М. Бекетова
61002 Україна, м. Харків, вул. Маршала Бажанова, 17
boderad@ukr.net*

У світовій практиці державно-приватне партнерство (ДПП) є одним з ефективних способів реалізації інвестиційних проектів, але в Україні розвивається воно дуже повільно. Станом на 1.01.2017 р. на засадах державно-приватного партнерства реалізувалося 186 проектів, з яких 154 – на умовах договорів концесії, 31 – на основі договорів про спільну діяльність, і лише 1 проект реалізується на умовах договору державно-приватного партнерства[1]. Це пов'язано з тим, що концесійне законодавство передбачає простіший спосіб їх підготовки і спрощену систему оцінювання.

За даними Світового банку всі реалізовані проекти здійснювалися тільки українськими партнерами, міжнародних учасників не було, не передбачалися

істотна модернізації або будівництва нових об'єктів інфраструктури. Останній невдалий приклад пов'язаний із оголошеним Мінюстом України 02.02.2017р. конкурсом на будівництво нового слідчого ізолятору у м.Києві. Конкурс проводився за принципом державно-приватного партнерства, тобто інвестор повинен буде спочатку побудувати новий СІЗО, а потім отримати в користування ділянку, на якій розташовувався старий слідчий ізолятор. Певний інтерес до конкурсу з проявила компанія з Данії, але і вона в останній момент відмовилася подавати заявку. Тепер Міністерство юстиції має намір запропонувати Європейському банку реконструкції і розвитку спільне фінансування будівництва нового Київського слідчого ізолятора в зв'язку з відсутністю учасників інвестиційного конкурсу.

Серед слабких сторін реалізації проектів ДПП в Україні можна виокремити такі:

- часті зміни державної політики та законодавчої бази, що ускладнює прогнозування функціонування проекту;
- нестабільна економічна ситуація в країні, низька купівельна спроможність населення;
- відсутність стратегії розвитку інфраструктури та визначення пріоритетів для реалізації проектів ДПП;
- низька операційна ефективність наявних інфраструктурних об'єктів;
- складнощі отримання дозвільної документації, низький рейтинг Doing Business (140 місце за отриманням дозволів на будівництво та 130 місце за підключенням до електропостачання);
- недосконалість механізму реалізації проектів та оцінки їх ефективності, відсутність кваліфікованих спеціалістів у реалізації ДПП;
- відсутність єдиного підходу до визначення процедур реалізації проектів ДПП, відсутність чітких критеріїв їх застосування, протиріччя у законодавчій базі;
- неефективна взаємодія між державними та місцевими органами влади, складна процедура погодження проектів через Кабінет міністрів України.

Для подолання виявлених недоліків необхідно забезпечити чітку правову та нормативну базу; розробити деталізований та гнучкий договір між партнерами; забезпечити публічність реалізації проектів та методичну підтримку; встановити конкретні методи оцінки доцільності та результатів реалізації проектів ДПП.

Список використаних джерел:

1. Довідка щодо результатів здійснення ДПП (2016 рік) [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.me.gov.ua/Documents/Detail?lang=uk-UA&id=ed00a2ba-480a-4979-84eb-d610a0827a8c&title=ZagalniiOgliad>